

«Голодомор – історія, що болить. Пам'ять, яка об'єднує»

Пам'ять – нескінченна книга, в якій записано все: і життя людини, і життя країни. Багато сторінок там вписано криваво-чорним кольором. Однією з таких сторінок був голодомор 1921-1923, 1932-1933, 1946-1947 р.р. Не було ні війни, ні посухи. А була тільки зла воля одних людей проти інших. І ніхто не знав, скільки безневинних людей зійшло у могилу – старих і молодих, дітей, і ще ненароджених – у лонах матерів. Невідома кількість жертв – від 3 до 12 мільйонів, але протягом всієї історії людства вважається найбільшою трагедією.

Традиційно, в четверту суботу листопада, в Україні відзначають пам'ятний день жертв Голодомору 1932-33 років. Це день великого суму та скорботи для всіх українців. Ця пам'ятна дата має нагадувати про жахливі події, пов'язані з геноцидом, вчиненим стосовно українського народу. Трагічні події та злочини сьогодення доводять: жива пам'ять надзвичайно важлива; ті, хто чинить злочини проти людства, мають бути засуджені світовою спільнотою, а жертви – вшановані.

Де б ви не були, запаліть Свічку пам'яті!

Із настанням темряви запалюємо свічки пам'яті на підвіконнях – у домівках, офісах. Адже кожен вогник у вікні – це свідчення того, що ми, живі, пам'ятаємо про померлих, це вияв нашої скорботи і віри в майбутнє.

Згадуємо в **Загальнонаціональній хвилині мовчання 22 листопада о 16.00** про мільйони людських життів, які Україна втратила через Голодомор і масові штучні голоди.

“Згадайте нас – бо ми колись жили.

Зроніть сльозу і хай не згасне свічка!

Ми в цій землі житами проросли,

Щоб голоду не знали люди вічно.”

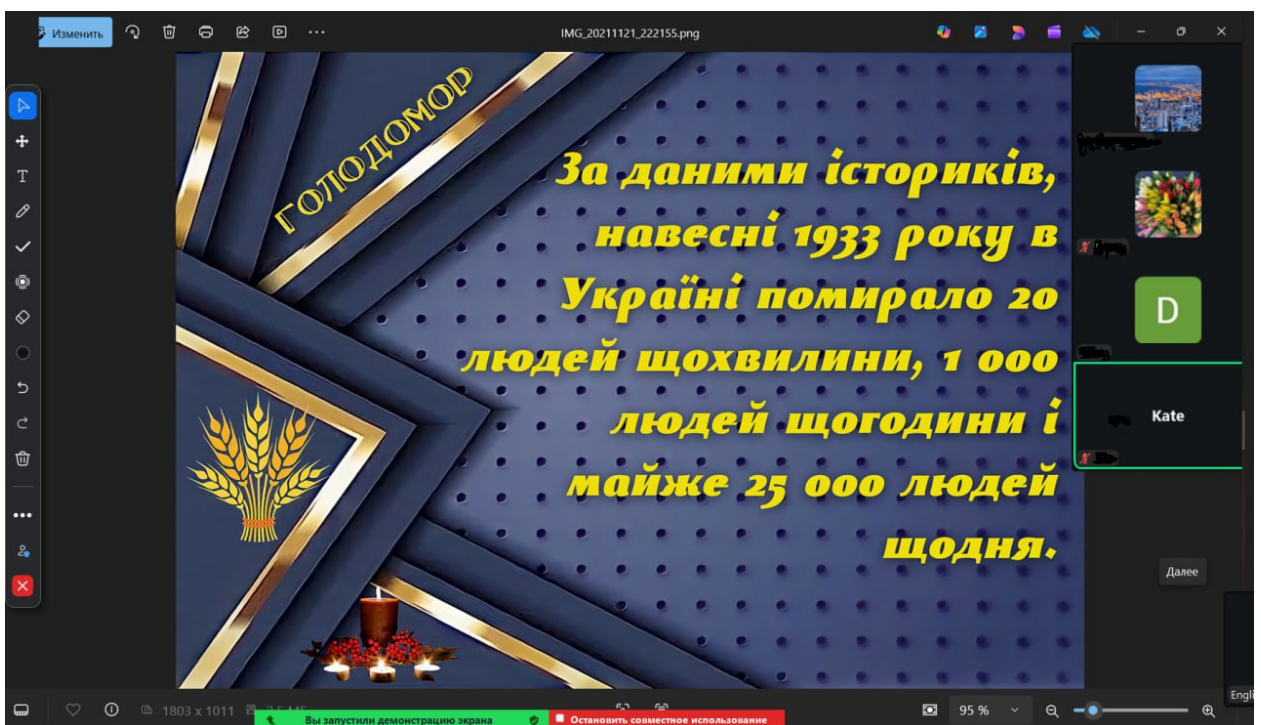
Учні та вчителі ліцею №9 долучились до вшанування пам'яті жертв Голодомору. З метою глибокого осмислення причин, перебігу та наслідків Голодомору, а також виховання національної свідомості та поваги до історичної правди, у ліцеї було проведено низку пам'ятних та освітніх заходів.

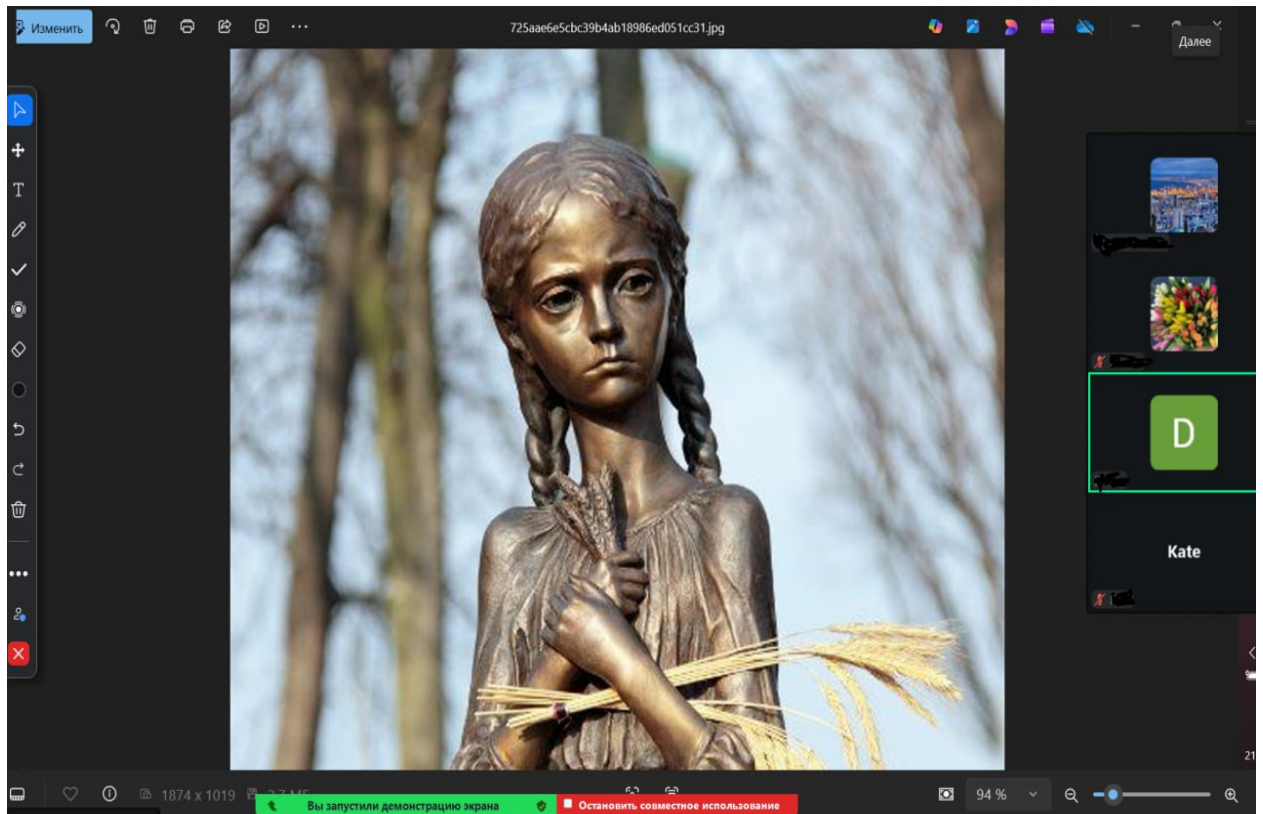
1. Провели **тематичні години спілкування** «Стежини скорботи: голодомор в Україні», «Голодомор – історія, що болить. Пам'ять, яка об'єднує», «Голодомор: слізна сповідь українського поля», «Голодомор як геноцид українського народу».
2. **Перегляд документальних фільмів** «Голодомор – біль душі і пам'ять серця». Дискусії та обговорення, де старшокласники обмінювалися думками про моральні уроки трагедії та її вплив на формування української ідентичності.
3. **«Історії свідків Голодомору»** - прослуховування спогадів свідків.
4. На уроках літератури та історії обговорювали художні твори, поезії та свідчення, присвячені Голодомору (твори Василя Барки, Оксани Забужко, свідчення з «Національної книги пам'яті жертв Голодомору»).
5. Долучились до **Загальнонаціональної хвилини мовчання о 16.00** та всеукраїнської акції **«Запали свічку»**.

Пам'ятаймо! Голодомор – це не просто історія, це частина нашої національної свідомості. Знання про нього робить нас сильнішими та відповідальнішими за майбутнє України.

Вшановуємо та пам'ятаємо!

Детальніше про заходи:

<file:///C:/Users/user/Downloads/Telegram%20Desktop/ДЕНЬ%20ПАМ'ЯТІ.pdf>

https://docs.google.com/presentation/d/1Bq2yajQaAA68VkX_vcICYq6vCslb0O69/edit?usp=sharing&ouid=118280203803350284364&rtpof=true&sd=true

<https://osvitoria.media/experience/istoriya-u-kadri-yak-pidlitky-stvoryly-film-pro-golodomor/>

<https://naurok.com.ua/kazka-golodniy-duh-prisvyachena-dnyu-vshanovannya-zhertv-golodomoru-1932-1933-r-r-prezentaciya-262171.html>

Стан — гірший, ніж під час чуми.
«Жовтий князь» Василь Барка

Голодомор: знати, щоб бути

ЗАПАЛИ СВІЧКУ ПАМ'ЯТІ
ЗА ЖЕРТВАМИ
ГОЛОДОМОРУ

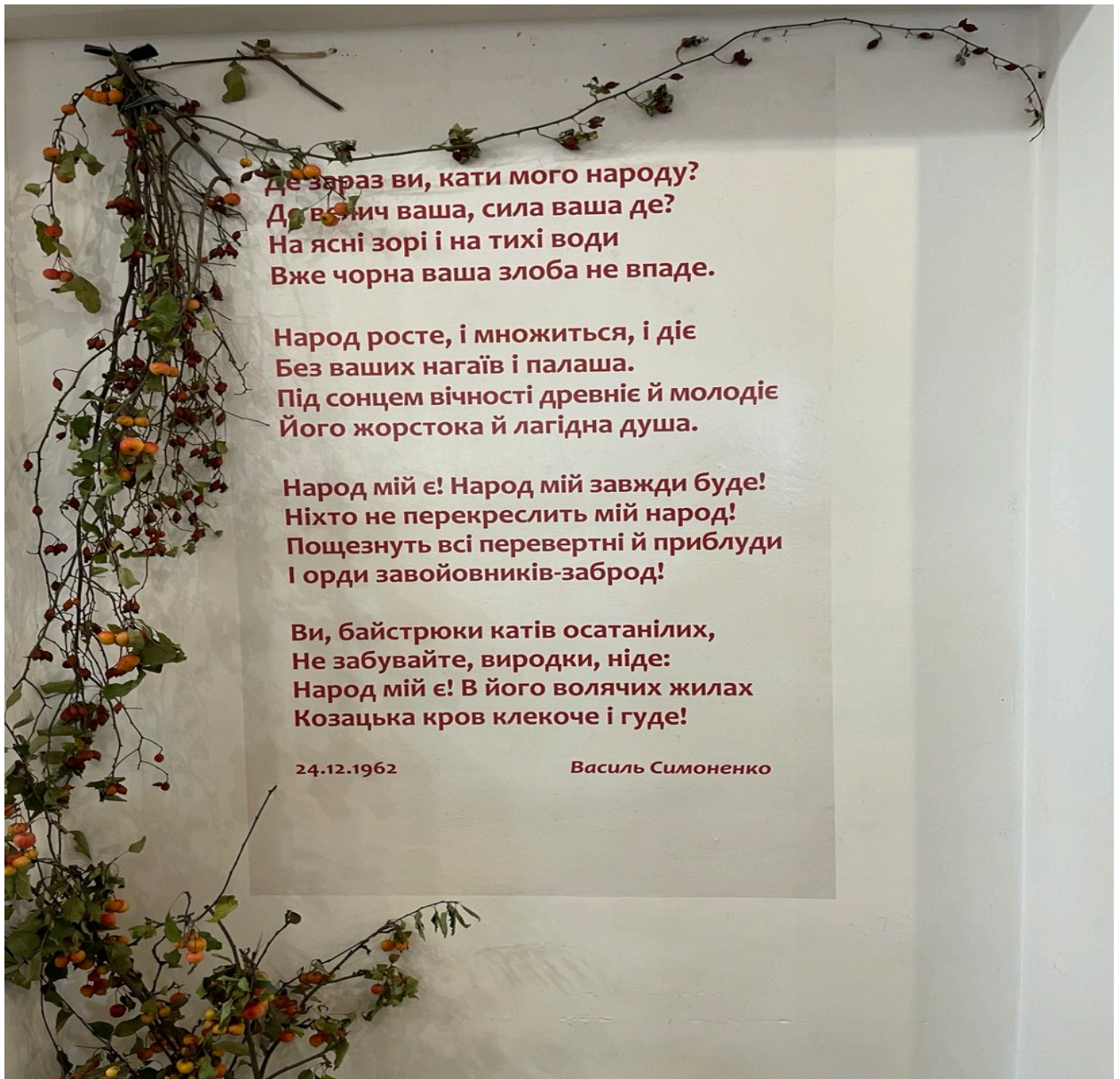

M33CON №11

НАЦІОНАЛЬНА
**КНИГА
ПАМ'ЯТІ**
ЖЕРТВ
ГОЛОДОМОРУ
1932-1933
РОКІВ
В УКРАЇНІ
**МИКОЛАЇВКА
ОБЛАСТЬ**

1932
—
1933

Де зараз ви, кати мого народу?
Де вчич ваша, сила ваша де?
На ясні зорі і на тихі води
Вже чорна ваша злоба не впаде.

Народ росте, і множитья, і діє
Без ваших нагаїв і палаша.
Під сонцем вічності древніє й молодіє
Його жорстока й лагідна душа.

Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!
Пощезнуть всі перевертні й прибуду
І орди завойовників-заброд!

Ви, байстрюки катів осатанілих,
Не забувайте, виродки, ніде:
Народ мій є! В його волячих жилах
Козацька кров клекоче і гуде!

24.12.1962

Василь Симоненко

**УКРАЇНА ПАМ'ЯТАЄ - СВІТ
ВИЗНАЄ!**

